

นั่งสมาธิแล้วเป็นบ้าจริงหรือ

สาธุชน : บางคนไม่กล้านั่งสมาธิ
เพราะกลัวว่าจะเป็นบ้าครับ

หลวงพ่อบุญ : ปัจจุบันนี้ที่ละเลยเรื่องการปฏิบัติ เพราะกลัวว่านั่งแล้วจะเป็นบ้าบ้าง ที่นั่งแล้วเป็นบ้าไม่ใช่อะไร แต่เพราะคนบ้ามานั่ง หรือประเพณีเชื่อบ้าอยู่ก่อนแล้ว ตอนที่เชื่อยังไม่กำเริบยังไม่สำแดงออกก็ดูปกติ พอสำแดงออกมาตอนนั่งสมาธิก็เลยเหมาว่า นั่งสมาธิแล้วเป็นบ้า ที่จริงมีเชื่อมาก่อนแล้ว

หรือบางคนนั่งแล้วไปเห็นภาพต่าง ๆ ตอนที่จิตยังไม่บริสุทธิ์ ยังหยุดนิ่งไม่สนิท เห็นภาพที่เก็บสิ่งสมไว้ใจจิต มันฉายมาเป็นนิมิตหลอน เห็นโน่น เห็นนี่ เป็นภาพที่น่ากลัวบ้าง ออกมากลัว แล้วก็ไปเล่ากันต่อ ๆ ว่า ระวังนะ นั่งแล้วจะเห็นนั่น เห็นนี่ เห็นภาพที่น่ากลัว คนที่ไม่ได้นั่ง ได้ยินได้ฟังเข้า ก็กลัวตามไปด้วย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้นั่งเลย ซึ่งถ้าจิตบริสุทธิ์จริง ๆ เห็นพวกนี้จะไม่เฉย ๆ ก็เหมือนเห็นมนุษย์ธรรมดา ๆ อย่างนี้ แต่รูปร่างพิกลพิการกว่าเล็กน้อยบางประการอย่างมากมาย แต่อารมณ์ที่จะไปเห็นอย่างนี้

ใจต้องใส ต้องนิ่ง ไม่มีความกลัวอยู่ แต่อารมณ์ที่ังมีความกลัวอยู่ แสดงว่าจิตยังไม่บริสุทธิ์ ยังเป็นนิมิตเลื่อนลอย ยังไม่ใช่ของจริง

บางแห่งก็เหมาว่า นิมิตทั้งหมดเป็นนิมิตเลื่อนลอย ไม่ควรยึดติด อย่าไปติดนิมิต ที่จริงนิมิตจริงก็มี นิมิตเลื่อนลอยก็มี เหมือนเราลืมหามอง ก็ยังเคยเห็นของลวงเป็นของจริงก็มี นี่ก็เช่นเดียวกัน แต่แทนที่จะเป็นตามนุษย์ กลับเป็นอีกตาหนึ่ง แต่ถ้าถึงธรรมจักขุก็จะเห็นอะไรไปตามความเป็นจริง

หรือบางทีเขานั่งสมาธิแล้วหมดอายุขัยพอดี นั่งตายขึ้นมา ก็เหมาว่า ระวางนะ นั่งสมาธิเดียวตาย นั่งแล้วไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น ฟันไม่มี ก็เลยเกิดความกลัวขึ้นมา แต่จริง ๆ แล้ว ถ้าหมดอายุขัย ไม่นั่งก็ตาย นอนก็ตาย ยืนก็ตาย เดินหรือวิ่งหกละเม่นตีลังกา ก็ตายหมด

ความจริงแล้วสมาธิเป็นสิ่งควรทำ หลวงพ่อเสียดายวันเวลาของแต่ละคนที่ปล่อยให้ผ่านไปเปล่า ๆ ทั้งที่ใจร่ำร้องอยากหาความสุข แต่การดำเนินชีวิตของตัวไปแสวงหาความสุขทั้งสิ้น เพราะไม่รู้ว่า สุขที่แท้จริงมีลักษณะอย่างไร อยู่ตรงไหน จะเข้าถึงได้อย่างไร ความสุขมีอารมณ์อย่างไร มีอาการอย่างไร ยังไม่รู้กันเลย แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงผ่านมาหมดแล้ว จึงได้สรุปรวมว่า

นตฺถิ สนฺติปรํ สุขํ สุขอื่นนอกจากใจหยุดใจนิ่งไม่มี

เสียดายซีก็เจงน่งสมาธิกัน ไม่รู้ว่าซีก็เจงไปทำไม ซึ่งน่ง
มันดี มันสบาย ไม่ต้องคิดอะไรวะเลย แค่น่งเฉย ๆ แค่นั่นเอง แค่นี้
ทำไม่ได้ แล้วจะไปช่วยอะไรได้

น่งเสียดเกิดประเสริฐน่ง เพราะที่ฟังที่ระลึกที่แท้จริงมี
พระรัตนตรัยเท่านั้น พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ๓ อย่างนี้
เป็นที่ฟังที่ระลึกที่แท้จริงของตัวเราและของสรรพสัตว์สรรพสิ่ง
ทั้งหลาย

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

